



ดร. พงศกร นิลธำ

ผู้ทำความดีเหมือนผู้มีแสงสว่างอยู่กับตัว ไปถึงที่มืด
คือที่คับขัน ย่อมสามารถดำรงตนอยู่ได้ด้วยดีพอสมควร
กับความคิดที่ทำอยู่ ตรงกันข้ามกับผู้ที่ไม่ได้ทำความดี
ซึ่งเหมือนกับที่ไม่มีแสงสว่างอยู่กับตัว ขณะยังอยู่ในที่สว่าง
อยู่ในความสว่าง ก็ไม่ได้รับความเดือดร้อน แต่เมื่อใด
ตกไปอยู่ในที่มืด คือที่คับขันย่อมไม่สามารถดำรงตนอยู่ได้
อย่างสวัสดิ ภัยอันตรายมาถึงก็ไม่รู้ไม่เห็น ไม่อาจหลีกเลี่ยง
คนทำได้ไว้เสมอกับคนไม่ทำได้แตกต่างกันเช่นนี้ประการหนึ่ง